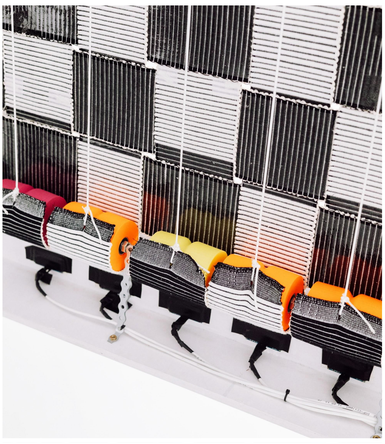
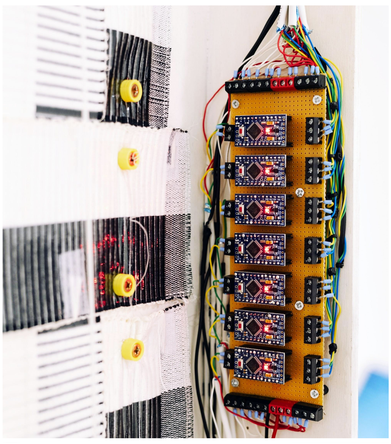

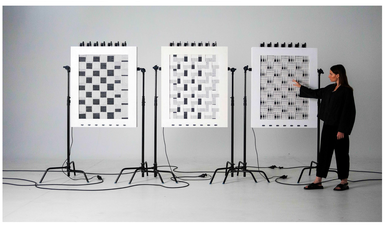

HU

Madarász Rita

Hogyan kapcsolódhat össze a kézművesség és a gépi rendszerek logikája egyetlen projektben?

A textiltervező művész a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen szerezte diplomáját szövöttanyag-tervezés specializáción. Munkáiban azzal foglalkozik, hogyan válhat a szövet médiummá és interdiszciplináris alkotássá, illetve milyen szerepet tölthet be a textiliákhoz hagyományosan rendelhető funkciókon túl. Projektjeiben kézzel szőtt kísérleti struktúrákon keresztül vizsgálja az anyagokhoz való kapcsolódás lehetséges formáit, leginkább a textil mozgatásának alternatív módjaira koncentrálva, különböző tudományágak bevonásával.
A Future Structure című interaktív kísérleti installáció azt vizsgálja, hogy az egyre inkább virtuálissá váló környezetben hogyan alakul át a tárgyi világhoz fűződő viszonyunk. A kézzel szőtt struktúra és az érzékelőkkel vezérelt elektronika keretbe zárt találkozása egy olyan átmeneti állapotot mutat meg, amelyben a fizikai és a digitális jelenlét összefonódik, míg a taktilitás – mint a textilhez köthető legfontosabb tapasztalási forma – háttérbe szorul. Az installáció arra reflektál, hogy a digitális kultúra működési mechanizmusai hogyan korlátozzák a tapasztalás sokszínűségét, ugyanakkor mozgásával feltárja a szövés szerkezetét, utalva a Jacquard-szövőszék lyukkártyáinak örökségére, amely a modern informatika egyik kiindulópontja volt.
A mű ahelyett, hogy elrejtené, inkább hangsúlyozza saját működését: megmutatja a kábelek kusza hálózatát és a textil fonák oldalát, felhívva a figyelmet a médium kézzelfogható sajátosságaira. Egyszerre találkozhatunk az ősi kézművesség tapintható jelenlétével és a gépi rendszerek logikájával,

How can craftsmanship and the logic of machine systems be combined in a single project?

A textile design artist, she graduated from the Moholy-Nagy University of Art and Design, specialising in textile design. In her works she explores how fabric can become a medium and an interdisciplinary work of art, and what role it can play beyond the traditional functions attributable to textiles. Her projects explore possible forms of engagement with materials through hand-woven experimental structures, focusing on alternative ways of moving textiles, involving different scientific disciplines.
Future Structure, an interactive experimental installation, explores how our relationship with the material world is being transformed in an increasingly virtual environment. The framed encounter between hand-woven structure and sensor-driven electronics reveals a transitional state in which physical and digital presence are intertwined, while tactility as the most important form of experience associated with textiles is eclipsed. The installation reflects on how the operating mechanisms of digital culture limit the multiplicity of experience, while at the same time revealing the structure of weaving through its movement, alluding to the legacy of the Jacquard loom's punch cards, one of the starting points of modern informatics.
Rather than hiding it, the work emphasises its own functioning: it reveals the tangled web of cables and the flip side of the textile, drawing attention to the tangible specificities of the medium. We get to encounter both the tactile presence of ancient craftsmanship and the logic of machine systems, while asking the question: does technology create new kinds of relationships or does it estrange us from each other and our environment?